

Sygn. akt II CSK 350/17

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa P. P.
przeciwko D. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.
o uchylenie lub stwierdzenie nieważności lub ustalenie nieistnienia uchwał
zgromadzenia wspólników,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 1 grudnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 3 stycznia 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W świetle, zatem tej regulacji, cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Jednocześnie przypomnieć należy, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i jego rolą nie jest korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. to jest występowanie istotnego zagadnienia prawnego i sformułował pięć zagadnień prawnych dotyczących tajności głosowania, sposobu zwoływania zgromadzenia wspólników i procedowania w jego toku oraz zakresu uprawnień kuratora powołanego na podstawie art. 42 k.c. Analizując uzasadnienie towarzyszące sformułowanym wątpliwościom, Sąd Najwyższy stwierdza istotny brak argumentacji jurejycznej prowadzącej do wniosku o wystąpieniu istotnych zagadnień prawnych w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. i przy czym zauważa się, że wątpliwości ujęte w zagadnienia prawne wiążą się z ustalonymi w sprawie faktami, co powoduje, że nie sposób ocenić je, jako abstrakcyjne zagadnienia prawne.

Jednocześnie przypomnieć należy, że wobec treści art. 398³ § 3 k.p.c., z procesowej podstawy kasacyjnej wyłączone są te przepisy, które bezpośrednio dotyczą podstawy faktycznej wyrokowania. Oznacza to, że niedopuszczalne są zarzuty dotyczące naruszenia tych przepisów, które regulują ustalanie faktów

i ocenę dowodów, a więc w szczególności art. 233 § 1 k.p.c. (por. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2006 r., II CSK 136/05, nie publ.; z dnia 26 kwietnia 2006 r., V CSK 11/06, nie publ.; z dnia 26 maja 2006 r., V CSK 97/06, nie publ.), przy czym Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

jw